

Preek bij week 6: Bid voor de stad

Lezen: Jeremia 29:1-23; tekst: Jeremia 29:7

Gemeente van de Here Jezus Christus,

Een brief! Tegenwoordig moet je haast uitleggen wat een brief is. Wie schrijft er nog brieven? Langer dan 160 tekens. Hier, uit een brief uit de 18^e eeuw van een Texelse vrouw aan haar man op zee: 'o lieve, teer beminde ziel, gij zijt alleen de bronader van mijn gansche leven'. Waar vind je dat nog? Nou ja, misschien deze week met Valentijnsdag! Mooie suggestie: o lieve teer beminde ziel...

In Babel werd rond 595 voor Christus een brief bezorgd. Aan Joden die enkele jaren daarvoor waren aangekomen, weggevoerd. Mensen die dat eigenlijk heel oneerlijk vonden. Want waarom zij wel en anderen niet? Mensen ook die er niets van begrepen dat God hier de hand in had. Dat Hij boos op hen was omdat ze Hem ingeruild hadden voor andere goden en precies deden waar ze zin in hadden. Ze snapten niks van Gods oordeel. Daar kwam nog bij dat er profeten in hun midden waren die zeiden: jongens, dit is zo voorbij; binnenkort brengt God ons terug naar ons eigen land. Bereid je voor. Eigenlijk praatten ze de mensen naar de mond: wat wil je graag horen? Een echte profeet durft de mensen ook tegen de haren in te strijken en de bittere werkelijkheid aan te wijzen: mensen, dit is de straf van God. God wil jullie nu even niet zien. Eigen schuld. Ga je zonden maar overdenken. Maar nee, die profeten maken het veel mooier dan het is en spiegelen zo een verkeerd beeld van God voor.

En dan komt die brief. Van de hand van God zelf! Ja, want Jeremia schrijft 'm wel. Maar hij begint met: dit zegt de HEER van de hemelse legermachten! Hier is post uit de hemel. Met een heel opmerkelijke boodschap. De boodschap: ga je daar settelen, de komende 70 jaar zitten jullie daar wel; ga maar bouwen en trouwen, kinderen krijgen. Daar dus, in die grote, vijandige stad. En het gaat nog verder: zoek de vrede voor die stad en bid voor haar! Hè? Lees ik dat goed? Het gaat toch over Babel? De stad van de vijand? KAMP Babel? De trotse hoofdstad van de vijand die bezig is jouw vaderland en jouw moederstad in te nemen en te verwoesten? Bouw daar je huis, vestig je daar, niet als afzijdig blijvende buitenstaander, maar als betrokken burger, inburgeren dus. Want de bloei van deze stad is ook jullie bloei. Hoe kan dat nou? Je zou zeggen: de bloei van deze stad, Babel, betekent nu juist de ondergang van jouw land, jouw huis, jouw familie. Hier moet je dus wel eventjes helemaal omschakelen. Bovendien lezen we niet zo vaak iets positiefs over de stad in de Bijbel. Denk aan dat oude Babel, van die toren. En dat gaat zo maar door. Tot en met de grote stad Babylon in het laatste Bijbelboek. De stad van de mens. De stad waar je mensen bezig ziet om zonder God te leven, waar het ieder voor zich is. En dat geldt vandaag nog. De stad, dat is de harde samenleving. Ook in Zwolle waar deze week nog een dakloze dood is gevoren. Dus je zou

hier, in die brief van God, iets verwachten als; bid TEGEN de stad. Ga haastig uit haar weg. Dit wordt nog je totale ondergang. Hier raak je Mij helemaal kwijt.

Maar nee, dus niet. God stuurt zijn mensen juist de stad *in*! Verspreid je, men je onder de mensen, wees daar, zet je in, de bloei van de stad is ook jullie bloei. Opvallend is overigens dat dit een begin is---Babel in 595---van de verspreiding van het Joodse volk over veel landen. Nu nog voor 70 jaar, 3 generaties, maar dat blijkt straks veel meer te zijn. Overal en nergens zitten de Joden straks in allerlei steden; en als Paulus dan hyet evangelie gaat verkondigen (en de andere apostelen) kunnen ze zo overal aansluiten bij de Joden die daar al wonen en bidden voor hun steden en dorpen. God grijpt daar al op vooruit. Hij schakelt: niet: de stad **uit**, maar de stad **in**; en bid voor de stad waarheen Ik jullie heb weggevoerd. Psalm die zingen van de vrede voor Jeruzalem (Psalm 122) kun je nu ook in Babel gaan zingen en in Rome en in Amsterdam en in Zwolle. Want God gaat, dwars door het oordeel heen, nieuwe dingen doen. En daarin is Hij niet aan 1 stad of 1 land gebonden. Het valt ook op dat hier allemaal woorden worden gebruikt (bouwen en trouwen) die aan Genesis 2 doen denken, aan het paradijs! God maakt duidelijk dat ze die opdracht ook in dat verre vreemde land kunnen uitvoeren; want ook dat land is van Hem en ook die mensen zijn van Hem. Daarom moeten ze ook bidden tot de HEER en niet tot de goden van Babel! Wonen in Babel, je daar settelen en je daar inspanssen, betekent nog niet: je daar helemaal aanpassen. Juist niet; gedraag je juist daar als kind van God; en bid tot Hem om vrede. Verkijk je dus niet op die dictator in Babel of op de vijandschap daar. Want ze maken wel deel uit van mijn schepping. En Ik wil jullie daar een nieuw begin geven en je daar ook zegenen en tot een zegen maken. Want God wil hier een nieuw begin met jullie maken. Hij heeft gedachten van vrede over jullie, ook al zul je hier nog 70 jaren moeten blijven. Hij heeft hun geluk voor ogen en geeft ze een hoopvolle toekomst. En die nieuwe vrede voor Gods volk staat open naar de mensen om hen heen. Die mogen daarvan profiteren. Zelfs hun vijanden in Babel. Het moet zo zijn dat Babel er iets goeds van merkt dat het Joden binnen zijn muren heeft. En het moet zo zijn dat Babel er wel bij vaart dat jullie voor deze stad bidden. Jullie weg, jullie willen naar huis. Maar in deze brief zeg Ik: blijf er, vestig je er, zet je in, bid; en zeker, dan ben je er met een eigen verhaal; dan verwijst je in alles naar de HEER, naar de enige echte God, de God van de schepping, van de zegen, van de toekomst, de enige God, die echte hoop geeft, ook in een decadente wereld. Maar Hij is ook hier, in Babel, zodat jij voor je nieuwe stadgenoot, je vijand nota bene, je biddende naaste kunt zijn en je voor hem kunt inzetten. Dat is ook goed voor jezelf, zegt de HEER: de bloei van de stad is ook jullie bloei. Er is hoop voor de stad. Je ziet het ook in Nineve in de tijd van Jona. God heeft wat met die stad, heeft er verdriet van als al die grote mensen en kleine kinderen verloren zouden gaan. En dan nog al die dieren! Bid voor de stad, zet je in. Dat is dus niet iets vanzelfsprekends. Daar zit achter dat God de God van de hele wereld is, ook van die god-loze steden. Hij wil er beslag op leggen: ze zijn van Mij.

Zo zegt Hij vandaag: Zwolle is van Mij. En daarin komt dus die brief van God ook in onze brievenbus. Wij leven in 2012 in Zwolle. Wij weten ook dat het hier tijdelijk is. Jezus komt terug. Daar mag je naar uit zien. Het risico is alleen dat je daarin opgaat. Dat je je daarom terugtrekt binnen de veilige muren van de kerk, van je eigen gemeenschap. En dat temeer nu de samenleving al meer onchristelijk wordt. En het is ook een hele opgave om vandaag in onze wereld, onze stad, echt christen te zijn. Anders te zijn dan de anderen, te leven in toewijding aan God. Dat kost veel geestelijke energie; en je kunt ook niet overal aan meedoen, laat dat duidelijk zijn. Maar, kijk ook eens naar Zwolle door de ogen van deze brief. En besef dan dat, bij alle verschillen, God ons vandaag aanspreekt en ons oproept: zet je in voor de stad en bid voor Zwolle. Je mag spreken van deze God en van Jezus als de enige Redder. Zeker. Maar je mag ook in je daden, in je optreden iets laten zien van de liefde van God die uitgaat naar alle mensen. God heeft dus eigenlijk 2 pijlen op zijn boog: de ene is: uitzicht op de vernieuwde schepping. Ooit, op die grote dag van Jezus, worden alle dingen nieuw. Maar ook de tussentijd is zinvol. Dat is die andere pijl op Gods boog. We leven hier niet in de hel. Deze wereld, hoe die ook door dictators, door geweld, door goddeloosheid, geteisterd wordt, blijft de wereld van God. Hier geeft Hij ons als christenen een plaats en wil Hij ons leiden door zijn Geest en tot een zegen stellen. Hij wil dat we bidden voor de wereld, voor Zwolle, voor Zwolle-Zuid en ons inzetten voor haar bloei. Dat kan heel concreet, door mee te doen, op allerlei terreinen, in de politiek, de sport, allerlei verenigingen; door te bidden voor het welzijn van de stad. Gelukkig gebeurt dat al elke week en u kunt daar gewoon thuis bij aansluiten. Daarvoor ligt er deze middag een blad in uw postvakken, waarin u een handvat krijgt om heel concreet te bidden voor Zwolle(-zuid). Daar kun je in je eigen gebedsleven gebruik van maken en zo je verbonden weten met de plaats waar God je heeft neergezet. En zo houd je ook de beide pijlen op Gods boog in de gaten. God wil ons doen uitzien naar de wederkomst van Jezus, zeker. Maar Hij wil niet dat we intussen sikkeneurig in een hoekje gaan zitten of de boel de boel laten in afwachting van de wereld die komt. Hij wil dat we constructief---bouwend---aanwezig zijn. Dus: bid niet alleen om de wederkomst. Zet je ook in voor een goede leefomgeving, voor je burens, voor de daklozen, voor de vluchteling, voor de ondernemingsraad, werk in de politiek. En bid voor de stad, voor deze stad. Zo maak je ook voor jezelf voelbaar dat deze wereld, waarin jij elke dag leeft, God de Heer toebehoort, ondanks de duivel en alle kwaad.

Dat is ook een evangeliserend leven. Want je gunt anderen het geluk dat jou in de schoot is geworpen. En soms zeggen daden meer dan woorden. In jouw geven wordt jouw God zichtbaar voor de mensen om je heen. Jouw zorg, jouw aandacht, jouw hulp, jouw geld—je mag het inzetten voor de bloei van de stad. Als je ziet hoeveel eenzaamheid er om je heen is, hoeveel onzekerheid, hoeveel kilte, hoeveel gevoel van verlorenheid, dan ga je toch bidden? Bidden tot de God die goed is, de God die trouw is: bij deze God kunnen zij het ook goed hebben. Bid dat mensen mogen zien dat er meer is, meer dan uitgaan, welvaart en vakantie. Dat door deze God je leven zin kan krijgen. Je mag dat allemaal doen vanuit de liefde van

Jezus, je mag van de stad houden, ook in al haar vreemdheid en dwarsheid. Want Hij woont ook in Zwolle en Hij wil door ons tekenen geven van zijn aanwezigheid. Daarom: woon hier, zet je in, bid. En dan komen er ook kansen om te vertellen van wat God in jouw leven gedaan heeft. Maar eerst: er zelf uit leven, laten zien dat je rust kent, zekerheid. Jij bent christen en zo Zwollenaar. In die volgorde. Als je als christen en Zwollenaar bidt voor de stad, mag er ook bloei komen, vrede, want dat hoort bij God en bij zijn volk. En besef: je wordt nooit minder van delen. Christelijk delen is vermenigvuldigen en van geven word je mooi. Zo gaan we de week in. Zo gaan we de toekomst van Jezus tegemoet. Biddend en werkend. Het gaat niet om invloed of macht. Het gaat om liefde, zorg aandacht. Dat is wat Zwolle nodig heeft. En wij mogen geven, wij die eerst zoveel hebben ontvangen!

Amen

Ds. Henk Messelink